

Sygn. akt: II AKa 231/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 lutego 2020 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący	SSA Barbara Suchowska
Sędziowie	SSA Mirosław Ziąja (spr.) SSA Beata Basiura
Protokolant	Anna Moczek

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Katowice- Północ w Katowicach Michała Ziobro

po rozpoznaniu w dniu 28 lutego 2020 r. sprawy

1. **D. D.** s. S. i T., ur. (...) w S.

oskarżonego z art. 18 par. 3 kk w zw. z art. 279 par. 1 kk,

2. **T. S.** s. M. i T., ur. (...) w T.

oskarżonego z art. 278 par. 1 kk i inne,

3. **A. K.** s. T. i M., ur. (...) w K.

oskarżonego z art. 291 par. 1 kk i inne,

4. **K. K.** s. T. i I., ur. (...) w C.

oskarżonego z art. 278 par. 1 kk i inne,

5. **R. K.** s. R. i B., ur. (...) w B.

oskarżonego z art. 278 par. 1 kk i inne,

6. **Ł. D.** s. S. i J., ur. (...) w P.

oskarżonego z art. 279 par. 1 kk i inne,

7. **M. S.** s. S. i J., ur. (...) w Ż.

oskarżonego z art. 291 par. 1 kk i inne,

8. **M. M.** s. M. i T., ur. (...) w S.

oskarżonego z art. 279 par. 1 kk i inne

na skutek apelacji obrońców oskarżonych T. S., A. K., K. K., R. K., Ł. D., M. S. i M.M. oraz prokuratora

od wyroku Sądu Okręgowego w Bielsku - Białej

z dnia 4 lutego 2019 roku, sygn. akt III K 128/14

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

a. w pkt. 1, 7, 9, 11, 16, 19, 22 i 24 uzupełnia podstawę prawną skazania i wymiaru kary o stwierdzenie, że wskazane tam przepisy dotyczą kodeksu karnego w brzmieniu obowiązującym do dnia 7 czerwca 2010 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k.,

b. w pkt 3 uzupełnia podstawę prawną wymiaru kary o przepis art. 33 § 2 k.k., a nadto podstawę prawą skazania i wymiaru kary o stwierdzenie, że wskazane tam przepisy dotyczą kodeksu karnego w brzmieniu obowiązującym do dnia 7 czerwca 2010 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k.,

c. w pkt 13 uzupełnia podstawę prawną skazania o stwierdzenie, że wskazane tam przepisy dotyczą kodeksu karnego w brzmieniu obowiązującym do dnia 7 czerwca 2010 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k.;

2. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

3. zasądza od Skarbu Państwa (Sąd Okręgowy w Bielsku- Białej) na rzecz adwokat A. G. – Kancelaria Adwokacka w B. kwotę 738 (siedemset trzydzieści osiem) złotych, w tym 23 % VAT, tytułem obrony z urzędu udzielonej oskarżonemu M. M. w postępowaniu odwoławczym;

4. zwalnia oskarżonych od ponoszenia kosztów sądowych postępowania odwoławczego, obciążając nimi Skarb Państwa.

SSA Mirosław Ziaja SSA Barbara Suchowska SSA Beata Basiura

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 231/19
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. **Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji**

Wyrok Sądu Okręgowego w Bielsku - Białej z dnia 4 lutego 2019 roku, sygn. III K 128/14 - w części dotyczącej oskarżonego M. M.

1.2. *Podmiot wnoszący apelację*

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca oskarżonego M. M.

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. *Granice zaskarżenia*

1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.1.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w	

	zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. **Wnioski**

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

1.5. Ustalenie faktów

1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				

1.6. Ocena dowodów

1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)	
---	--

Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiąże o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzuty opisane w apelacji w 4 punktach.	
3.1.	<p>Naruszenia przepisów postępowania, a to art. 7 k.p.k. i art. 5 § 2 k.p.k. i art. 4 k.p.k. poprzez dowolną ocenę zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, wybiórcze przydanie waloru wiarygodności zeznaniom świadków (wcześniejszych współoskarżonych w sprawie) tylko w takim zakresie w jakim pozwalały na przypisanie M. M. popełnienie zarzucanego mu czynu z pominięciem rozbieżności i licznych sprzeczności w tych zeznaniach oraz z pominięciem okoliczności, że współoskarżony A. M. zeznaniami stwarzał dla siebie korzystną sytuację pozwalającą na skorzystanie z dobrodziejstwa instytucji przewidzianej w art. 60 § 2 k.k., nadto poprzez naruszenie zasady obiektywizmu wyrażające się w pominięciu faktów i dowodów korzystnych dla M. M., w szczególności zeznań świadka K. N. złożonych na rozprawie w dniu 19 czerwca 2018 roku, a w konsekwencji błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia przejawiający się w przyjęciu, że oskarżony brał udział w kradzieży papierosów na szkodę G. K. oraz,</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	<p>że pośredniczył w sprzedaży koparko - ładowarki (...) nr fabryczny (...) o wartości 295.931,50 zł pochodzącej z wyludzenia leasingu, podczas gdy prawidłowo oceniony materiał dowodowy prowadzi do przeciwnego wniosku, a nadto z ostrożności procesowej zarzucił rażąco w stosunku do winy i społecznej szkodliwości czynów niewspółmierność kary.</p>	
Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Sąd Okręgowy w sposób obiektywny ocenił całokształt ujawnionego w sprawie materiału dowodowego z zachowaniem reguł logiki i doświadczenia życiowego, mając w polu widzenia prezentowaną przez oskarżonego M. M. linię obrony przeczącą sprawstwu oraz ewentualne dowody wspierające obronę tego oskarżonego, a nadto też nie pominął faktu skorzystania przez A. M. z dobrodziejstwa o jakim mowa w przepisie art. 60 k.k. (co trafnie przeanalizował przez pryzmat publikowanego orzecznictwa sądów i starannie ocenił z punktu widzenia wartości dowodu z pomówienia), co ocenę tą pozwala uznać jako chronioną zasadą o jakiej mowa w art. 7 k.p.k., a nadto nie nabrał wątpliwości o jakich mowa w art. 5 § 2 k.p.k., pozwalających na uruchomienie zasady in dubio pro reo, co w konsekwencji pozwoliło na dokonanie prawidłowych ustaleń faktycznych w zakresie czynów przypisanych oskarżonemu wraz z właściwą prawnokarną oceną jego zachowania, znajdując wyraz w obszernych i starannych motywach pisemnych, sporządzonych zgodnie</p>		

z art. 424 k.p.k., w całości aprobowanych przez sąd odwoławczy.

Nadto też rozstrzygnięcie w części dotyczącej orzeczonych kar jednostkowych pozbawienia wolności i grzywny w pełni odwołuje się do przesłanek z art. 53 k.k., nie nosząc cech rażącej represyjności jeśli uwzględnić uprzednią karalność i poziom demoralizacji oskarżonego. Podobnie orzeczone kary łączne uwzględniające także zasadę asperacji, jako zgodne z prawem i akceptowalne społecznie, nie sposób uznać za rażąco niewspółmiernie surowe.

Wbrew sugestiom obrońcy stopień społecznej szkodliwości czynów przypisanych oskarżonemu był znaczny, co musiało znaleźć wyraz w orzeczonych karach, a dotychczasowy tryb życia oskarżonego związany z nieskutecznością uprzedniej represji karnej, nie pozwalał na ukształtowanie wobec niego pozytywnej prognozy kryminologiczno - społecznej, umożliwiającej skorzystanie z dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej łącznie kary pozbawienia wolności.

Wniosek

O zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od zarzucanych mu czynów, ewentualnie jego uchylenie i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania, ewentualnie zmianę tego wyroku poprzez wymierzenie oskarżonemu kary łagodniejszej.

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

<p>Zwiążle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>	
<p>Jak podkreślono to wyżej analiza ujawnionego w sprawie materiału dowodowego pozwoliła przyjąć, że Sąd Okręgowy dokonując jego oceny nie naruszył zasady obiektywizmu, a nadto uczynił to będąc chroniony zasadą o jakiej mowa w przepisie art. 7 k.p.k. oraz nie nabrał wątpliwości w stopniu pozwalającym na uruchomienie zasady wyrażonej w art. 5 § 2 k.p.k.</p> <p>Istota obrony sprowadzająca się gołosłownie do przeczenia sprawstwa, skupiła się w głównej mierze na kontestowaniu wartości dowodów obciążających i to jak się wydaje dość wybiórczo.</p> <p>Oskarżony realizując swe uprawnienia procesowe i odmawiając wyjaśnień w żaden sposób nie uwiarygodnił faktu, że nie brał udziału w obu przypisanych mu czynach, jak też nie podważył skutecznie dowodów go obciążających.</p> <p>Tym samym trudno przyjąć, by Sąd Okręgowy ustalił fakty stanowiące podstawę przyjętej odpowiedzialności karnej oskarżonego w oderwaniu od materiału dowodowego wbrew zasadom logiki i doświadczenia życiowego.</p> <p>Jak wyartykułowano to wyżej sąd meriti był w pełni uprawniony do uznania za wiarygodne obciążających zeznań świadka A. M. i to niezależnie, że w konkretnym wypadku wiązało się to z określonymi profitami procesowymi, co trafnie i starannie</p>	

omówił uwzględniając wskazania publikowanej judykatury.

Co się tyczy czynu przypisanego oskarżonemu w punkcie 22 zaskarżonego wyroku (współdział w kradzieży papierosów na szkodę G. K.), obrońca pominął, że o sprawstwie M.M. nie decydowały jedynie zeznania A. M., ale też depozycje R. L., gdzie obaj przyznali się do popełnienia zarzucanego im czynu, opisując przygotowanie do niego, przebieg w tym skład grupy osobowej, która czynu tego dokonała, rolę poszczególnych osób, wartość skradzionych papierosów i sposób podziału łupów.

Obaj nie mieli też żadnych powodów, aby bezpodstawnie o udział w przestępstwie obciążać oskarżonego M.M..

Powyższe dowody zatem trafnie stanowiły podstawę prawidłowych ustaleń faktycznych, a co za tym idzie przyjęcia, że oskarżony M.M. w warunkach współsprawstwa, a jeśli uwzględnić i inne przestępstwa, których się dopuścił oraz prezentowany tryb życia, także w warunkach art. 65 § 1 k.k., zachowaniem swoim zrealizował znamiona występku o jakim mowa w przepisie art. 279 § 1 k.k.

W związku z powyższym brak jest też logicznych podstaw, aby zdezawuować zeznania R. L. i A. M. w zakresie w jakim o współdziałaniu obciążali oskarżonego M.M. odnośnie występku paserstwa opisanego w punkcie 24 zaskarżonego wyroku (pomoc w zbyciu koparko - ładowarki (...) w listopadzie 2008 roku pochodzącej z wyłudzenia leasingu), przy czym trafnie Sąd Okręgowy miał w polu widzenia i to, że w końcowej fazie

realizacji tego czynu A. M. był pozbawiony wolności.

Nie budzą tu wątpliwości okoliczności wyłudzenia leasingu przedmiotowej koparko - ładowarki przez D. N. za co ten został prawomocnie skazany, jak i posiadania jej następnie przez T. K., z którym w kontakt wszedł A. M. oferując oddanie 35.000 zł wpłaconych na pierwszą ratę.

Zeznania R. L. i A. M. pozwalają natomiast przyjąć, że oskarżony M.M.partycypował w zapłacie tej kwoty, wpłaceniem 12.500 zł, a przez to miał uczestniczyć w podziale zysku ze sprzedaży przedmiotowej koparko - ładowarki, którą po dostarczeniu A. M. w marcu 2009 roku zbyli za 65.000 zł za pośrednictwem znanego z aresztu K. N., pod K. nieustalonemu nabywcy, przy czym pozostałą po odliczeniu nakładów kwotę podzielili na 5 części.

Wprawdzie świadek K. N. przesłuchiwany w charakterze świadka zaprzeczył udziałowi w tym przestępstwie M.M., jednak Sąd Okręgowy logicznie zeznaniom w tej części odmówił wiarygodności, opierając się na spójnych z innymi dowodami wyjaśnieniach świadka ze śledztwa.

Jako, że również i w tym wypadku ocena dowodów zaoferowana przez sąd a quo nie budzi zastrzeżeń, brak jest podstaw, aby uznać za błędne przyjęte za podstawę wyroku w zaskarżonej części ustalenia faktyczne.

Tym samym prawidłowo też Sąd Okręgowy zachowanie oskarżonego M. M.

w inkryminowanym miejscu i czasie uznał za realizujące znamiona

występku o jakim mowa w przepisie art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k.

Jednocześnie wobec braku powodów do kwestionowania orzeczonych kar jednostkowych oraz łącznych, jak i obowiązku naprawienia szkody, o czym była mowa wyżej, sąd II instancji nie znalazł podstaw do zreformowania zaskarżonego wyroku zgodnie z intencją oskarżonego, czy też orzeczenia o charakterze kasatoryjnym.

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
4.1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
5.1.1	Przedmiot utrzymania w mocy
W części dotyczącej sprawstwa, winy, orzeczonych kar oraz obowiązku naprawienia szkody.	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Sąd nie znalazł podstaw w argumentach zaofiarowanych przez obrońcę do podważenia oceny dowodów i ustaleń faktycznych przyjętych przez Sąd Okręgowy pozwalających na zreformowanie bądź uchylenie wyroku zgodnie z intencją apelującego.	

1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
5.2.1	Przedmiot i zakres zmiany
W części dotyczącej punktów 22 i 24 w zakresie potrzeby uzupełnienia podstawy prawnej skazania i wymiaru kary o stwierdzenie, że dotyczą przepisów kodeksu karnego w brzmieniu do dnia 7 czerwca 2010 roku w zw. z art. 4 § 1 k.k.	
Zwięźle o powodach zmiany	
Sąd Apelacyjny w tej części podzielił argumentację przytoczoną w środku odwoławczym wniesionym przez prokuratora.	

1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia	
5.3.1.1.1.	# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia	
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia	
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia	

5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
Punkt 3	Zasądzono wyznaczonemu obrońcy z urzędu koszty tej obrony w postępowaniu odwoławczym według norm przepisanych.	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
Punkt 4	Wobec konieczności odbycia kary pozbawienia wolności i wykonywania obowiązku naprawienia szkody zastosowano unormowanie z art. 624 § 1 k.p.k.

7. PODPIS
SSA Mirosław Ziaja SSA Barbara Suchowska SSA Beata Basiura

1.11. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	obrońca oskarżonego M. M.	

Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	w całości	
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	

#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana